

Bunkeflo kyrka

55.5558, 12.9644

Den första kyrkan i Bunkeflo byggdes förmodligen redan på 1100 eller 1200-talet.

På 1200-talet fanns en kanik i Lund vid namn herr Niels Bunkeflo. Han donerade vid sin död allt sitt fasta och lösa arvegods i sin hemort Bunkeflo till sina sanna arvingar för att de skulle tillse att mässor i evig tid skulle läsas i Bunkeflo kyrka för hans och hans föräldrars själar. Att läsa själamässor var på den tiden prästernas nära nog viktigaste uppgift.

I slutet av 1800-talet hade kyrkan förfallit så mycket att församlingen hos Kongliga Vitterhets-, Historie- och Antiquitetsakademien begärde att få riva byggnaden. Det dröjde dock sex år innan tillståndet kom och man kunde börja planera för en ny kyrka. Som byggmästare valde man P Petterson i Mellan-Grevie, "Kjärke-Pitter" kallad. Han fick jobbet eftersom han lämnade in det lägsta anbudet, 54 000 riksdaler. För att få råd med totalkostnaden som beräknades till 72 000 riksdaler blev församlingen tvungen att ta ett lån på 10 000 riksdaler i Oxie Sparbank, och när väl Kunglig Majestät 1896 stadfäst

ritningarna kunde bygget påbörjas.

Man köpte cirka 1 tunnland mark för 3 000 riksdaler av lantbrukare Lars Jeppsson.

Uppdraget att utforma den nya kyrkan gick till arkitekt August Lindvall som ritade kyrkan tillsammans med Harald Boklund.

Den gamla kyrkan revs samma år, men det var under protester som rivnings skedde. Bland annat försökte riksantikvarien avstyra rivningen.

I en medaljong över entrén står: "Uppbyggd under Oscar II:s tjugofemte regeringsår, 1897.

Kyrkan är byggd med tegel från Minnesbergs Tegelbruk, som var det finaste tegel man kunde få tag på. Bönderna gjorde dagsverken och hämtade teglet i Minnesberg.

Söndagen den 11 september 1898 invigdes den nya kyrkan av kontraktsprosten och kyrkoherden Fredlund i Tygelsjö församling.

En del större och mindre reparationer har genomförts genom åren. En av dessa, i början av 1950-talet var ganska genomgripande.

Det mesta av inredningen är från byggtiden. Exempelvis altartavlan som visar Lammet med korsfanan.

Den snidade dopfunten i ek är liksom dopfatet från 1600-talet.

Även triumfkrucifixet är från 1600-talet.

Krucifixet som är snidat i trä av bildsnidaren Andréas Weijland i Malmö, deponerades på Kulturhistoriska Museet i Lund då gamla kyrkan revs, och har ett tag stått i Domkyrkan i Lund. Det var vid den stora restaureringen av Domkyrkan på 1960-talet som krucifixet användes som altarprydnad vid det provisoriska altaret som stod nedanför den stora korrtrappan. 1980 kom det tillbaka till Bunkeflo kyrka.

I koret finns så kallade rosettfönster. Detta liksom övriga glasfönster i kyrkan har skänkts av kyrkoherde Hallengren och änkefru Elna Qvittberg. Dessa är utförda i så kallat katedralglas och har levererats av en glasmästare i Helsingborg.

Orgeln som invigdes 1973 är byggd av Mårtenssons orgelfabrik i Lund, och har en fasad som är från 1898.

Den stora kyrkklockan göts 1615 av Eggert Rotsgeissel i Malmö, och skänktes till den gamla kyrkan av länsherren Sigvards Gruppe på Malmöhus. Vid arbetet med Citytunneln hittades en klockgjutningsgrop ungefär där Bunkeflovägen korsar Lorensborgsgatan. Rester av brons i gjutformen visade vid en jämförelse att Storklockan var gjuten där.

Lillklockan är gjuten 1787 av Magnus Kiellström också i Malmö.

Källor:

Webb: Limhamns församling.

Webb: Riksantikvarieämbetets bebyggelseregister.

Pdf: "Bunkeflo kyrka - kulturhistorisk karaktäristik och bedömning". Lunds stift/jajs arkitekter Kristina Simonsson 2017.